

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

İtiraz yoluna başvuran mahkemenin gerekçesi aynen şöyledir :

"Davalılar vekilleri cevaplarında (Esasa ilişkin diğer savunmaları dışında) müvekkilleri hakkındaki şahsı iflas talebinin hukuksal dayanağını Bankalar Kanunu'nun 68. ve 69. maddelerinin oluşturduğunu, anılan hükümlerin 16.6.1994 tarih ve 538 sayılı KHK'nin 32. ve 33. maddeleri ile Bankalar Kanunu'nun dahil edildiğini, oysa adı geçen KHK'nin dayanağı olan 1.6.1994 tarihli ve 3991 sayılı Yetki Kanunu'nun 1., 2. ve 3. maddelerinin Anayasa Mahkemesinin 29.11.1994 tarih ve 1994/68-80 sayılı kararı ile iptal edildiğini, bu iptal kararı üzerine 538 sayılı KHK'nin hukuksal dayanağının kalmadığını savunarak Anayasa'ya aykırılık iddiasında bulunmuşlardır.

Gerekçe : Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2. maddesine göre Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk Devleti'dir. Keza Anayasamızın 7. maddesinde Yasama yetkisinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ait olduğu ve bu yetkinin devredileceği vurgulanmıştır. Öte yandan Anayasamızın İkinci Kısmında yer alan 49. maddesi bireylere dilediği alanda çalışma ve özel teşebbüsler kurma serbestisini bir temel hak olarak tanımlar. Aynı bölümde yer alan 13. maddeye göre de temel hak ve hürriyetler ancak kanunla sınırlanabilir.

Anılan hükümlerin ışığında "iflas" gibi ferdin çalışma ve ticaret yapma hak ve hürriyetinin büyük ölçüde kaldıran ferdin toplum içindeki itibarını ağır şekilde sarsan bir hukuki statü içine konulabilmesini gerektiren sebeplerin Kanun ile ve tahdidî olarak belirtilmesi zorunludur. Nitekim bu ilkedен hareket eden Yasa koyucu İİKnun 43/7I maddesinde iflas yolu ile takibin ancak Ticaret Kanunu gereğince tacir sayılan veya tacirler hakkındaki hükümlere tabi bulunanlar ile tacir olmadıkları halde iflasa tabi buldukları özel kanunlarına göre bildirilen şahıslara karşı yapılabileceğini belirtmekle iflasa tabi kişilerin niteliklerinin ancak kanun ile belirlenebileceğini vurgulamıştır.

Bu davada ise davalıların tacir sıfatına sahip oldukları iddia edilmeyip sadece Bankacılık işlemleri yapma ve mevduat kabul etme izinleri kaldırılan bir bankanın üst düzey yöneticileri olmaları sıfatı ile ve Bankalar Kanununun 538 sayılı KH.K. ile değişik 68. ve 69. maddeleri uyarınca iflasları istenmiştir.

Anayasamızın 91. maddesine göre Türkiye Büyük Millet Meclisi çıkarılacak KHK'nin amacını, kapsamını, ilkelerini ve kullanma süresini gösteren bir Yetki Kanunu ile Bakanlar Kuruluna KH.K. çıkarma yetkisi verebilir. Nitekim uyuşmazlık konusu olan Bankalar Kanununun 68. ve 69. maddelerini değiştiren 16.6.1994 tarihli ve 538 sayılı KH.Kde 1.6.1994 tarihli ve 3991 sayılı Bankalar Kanunu, Sigorta Murakabe Kanunu ve Türk Ticaret Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılmasına ilişkin Yetki Kanunu'na dayanılarak çıkarılmıştır. Adı geçen Yetki Kanunu Anayasa Mahkemesi'nde 29.11.1994 tarih ve 994/65-80 sayılı kararı ile iptal edildiğinden bu kanuna dayanılarak çıkarılan 538 sayılı KHK'nin de hukuki dayanağının kalmadığı ve adı geçen KH.Kye dayanılarak iflas davasının esasına girilebileceği görüşü Mahkememizce de benimsenmiştir.

Sonuç : Yukarıda açıklanan nedenlerle davalıların Anayasa'ya aykırılık iddiası Anayasa'nın 2., 7., 13. ve 91. maddeleri karşısında ciddi görüldüğünden Anayasa'nın 152. ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 28.

Esas Sayısı : 1995/53
Karar Sayısı : 1995/57

maddeleri uyarınca davanın Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda vereceği karara kadar geri bırakılmasına oybirliği ile karar verildi.""